

сѣ вѣнѣ отъ църквѣ-тѣ и иматъ нуждѣ отъ покаяніе. Рим. 16; 17 : 1 Кор. 5; 9-12 : 2 Кор. 2; 6, 7 : 2 Сол. 3; 14, 15. Гоненіе и афоресуваніе сѣ противны на Христіанскія духъ.

П. Още що казува Христось ?

О. Истинѣ ви казувамъ, каквото вържете на земліѣ-тѣ, вързано ще бѣде на небе-то; и каквото развържете на земліѣ-тѣ, развързано ще бѣде на небе-то. Ст. 18. Гл. 16; 19 : Іоан. 20; 23.

Т. е. Всичко що е разумно и праведно и съгласно съ слово-то Божіе. Не можемъ да върваме, че Богъ ще одобрява неразумны и неправедны нѣща, нито нѣща които сѣ противны на Слово-то му. За тълкованіе-то на тоя стихъ виждѣ 16-тѣ гл. и 19 стихъ.

П. Що е явно отъ тоя стихъ за първенството Петрово ?

О. Явно е че Христось съ “ключеве-ты” (Гл. 16; 19) не даде на Петра власть да управлява църквѣ-тѣ, защото сѣща-та власть която бѣше дадена на Петра съ ключеве-ты, тука ся дава на *всичкы-ты дванадесеть* апостола, още и на всякъ мѣстнѣ църквѣ, (Ст. 17) и даже на двама или трима които сѣ събрани въ името Христово. Ст. 20.

П. Още що каза Христось ?

О. Пакъ ви казувамъ че двама отъ васъ ако ся съгласятъ на земліѣ-тѣ за всяко нѣщо, което бы да попросятъ, ще имъ бѣде отъ Отца моего, който е на небеса. Ст. 19. Іоан. 14; 15, 14 : 16; 25 : 4 Іоан. 5; 22 : 5; 14 : Іак. 4; 5.

П. На кои е дадено това обѣщаніе ?

О. Като говореше Христось на дванадесеть-тѣ Апостола (Мар. 9; 35) и казува “Двама отъ *васъ*,” нѣкои мыслятъ че това обѣщаніе бѣ-